

A bírálóbizottság értékelése

Az értekezés a Magyar Kancellária történetét tárgyalja 1527 és 1690 között. A hivataltörténet különösen mostoha gyermeke a történeti kutatásoknak, jóllehet felbecsülhetetlen jelentőségű a kora újkori folyamatok mélyebb megértésében. A Magyar Kancellária történetének vizsgálata kifejezetten elhanyagolt kutatási terület, elsősorban annak következtében, hogy rendkívül nehezen kutatható, hiszen működésére vonatkozóan nem maradt fenn egységes, átfogó információkat szolgáltató közvetlen forráscsoport. A disszertáció egyik kimagasló érdeme az az aprólékosság, amellyel a több évtizedes levéltárosi munkának köszönhetően számba veszi és hasznosítja a releváns osztrák és magyar levéltárakban fellelhető kiegészítő forrástípusokat (társintézmények irathagyatéka, naplók, missilisek), továbbá újabb, a kurrens történet- és társadalomtudományi narratívákra is reflektáló elemzési szempontokat von be a hivataltörténet kutatásába. Az értekezés legfontosabb új eredményei:

- a Magyar Kancellária példáján meggyőzően ábrázolja a modern állam kiépülésének folyamatában megkerülhetetlen professzionális hivatal kialakulásának előzményeit;
- a munka során felhasznált széles forrásbázis segítségével elhelyezi a nehéz forrásadottságok miatt kevésbé kutatott Magyar Kancellária hivatalát a Habsburgok közép-európai összetett államának igazgatási rendszerében;
- ezzel párhuzamosan a kora újkori Habsburg Monarchia és a Magyar Királyság kormány szervei közötti kapcsolat is élesebb megvilágítást kap, mely előmozdítja a Habsburg Monarchia összetett államába tagozódott Magyar Királyság 16–17. századi irányításának mélyebb megismerését;
- a kora újkori magyar kancelláriai hivatalnokok bemutatásával – egyben a világi és egyházi értelmiség egy szeletének feltérképezésével (összetétel, mobilitás, felkészültség) – a hivataltörténet mellett a kora újkori hivatalnoktörténethez is hozzájárul;
- rendkívül részletes prozopográfiai adatai és hivatalnok-adatbázisa, lexikonszerű archontológiai adatai nélkülözhetetlen segédeszköz a kora újkori igazgatás-, társadalom- és művelődéstörténet további kutatása során;
- a nagy gonddal kidolgozott esettanulmányok mikrotörténeti szemlélete tágítja a hivatal- és társadalomtörténet nagyobb léptékű látószögét és egyben tovább mutat a következő kutatások felé.

Mindezek alapján a bizottság az opponensek egybehangzó véleményével összhangban javasolja a doktori cím odaítélését és reményét fejezi ki a mű nyomtatásban való mielőbbi megjelentetését illetően.